

...

A KÚRIA

mint felülvizsgálati bíróság

ítélete

Az ügy száma:

Kfv.V.35.048/2026/6.

A tanács tagjai:

dr. Darák Péter a tanács elnöke

Ságiné dr. Márkus Anett előadó bíró

dr. Márton Gizella bíró

dr. Demjén Péter bíró

dr. Stefancsik Márta bíró

A felperes:

felperes1

(cím1.)

A felperes képviselője:

dr. Mándli Ádámné dr. Pethő Annamária ügyvéd

(cím2)

Az alperes:

Magyar Államkincstár

(cím3)

Az alperes képviselője:

dr. Gyürecs Andrea Adrienn kamarai jogtanácsos

(cím4)

Az eljárás tárgya:
tárgyú

költségvetési támogatás visszafizetése

közigazgatási jogvita

A felülvizsgálati kérelmet benyújtó fél: alperes (13. sorszám)

A felülvizsgálni kért jogerős határozat: Pécsi Törvényszék 5.K.700.863/2025/12. számú ítélete

Rendelkező rész

A Kúria a Pécsi Törvényszék 5.K.700.863/2025/12. számú ítéletét hatályában fenntartja.

Kötelezi az alperest, hogy 15 napon belül fizessen meg a felperesnek 196.000 (egyszázkilencvenhatezer) forint felülvizsgálati költséget.

A feljegyzett 70.000 (hetvenezer) forint felülvizsgálati illeték az állam terhén

Az ítélet ellen további felülvizsgálatnak nincs helye.

Indokolás

A felülvizsgálat alapjául szolgáló tényállás

[1] A felperes, mint fenntartó, alapfokú művészeti oktatási tevékenységet nyújtott a 2022/2023., 2023/2024. tanévre vonatkozó működési engedélyei alapján meghatározott telephelyeken. Költségvetési támogatásban részesült az egyes költségvetési években, amelyekre vonatkozóan 2023. és 2024. években elszámolást nyújtott be a nemzeti köznevelésről szóló törvény végrehajtásáról rendelkező 229/2012. (VIII. 28.) Korm. rendelet (a továbbiakban: Korm. rendelet) alapján.

[2] A tárgyi ügy a költségvetési támogatás 2024. évi elszámolásával kapcsolatos jogvita, és ezen elszámolás egyik alapadata a felperesnél, mint fenntartónál megállapított 2023. október 1-jei tanuló létszám adat, amely a 2024. január 1. és 2024. augusztus 31. közötti támogatás mértékét befolyásolja.

[3] Ezen adatot a Magyar Államkincstár Somogy Vármegyei Igazgatósága (a továbbiakban: elsőfokú hatóság) a felperes 2023. évi elszámolására vonatkozó ellenőrzési eljárás (a továbbiakban: ügyis mint: Ellenőrzési ügy) eredményeként állapította meg: jóval kevesebb tanulólétszámot fogadott el az elszámoláshoz képest (eltérést rögzített többek között

a helység1 létesített további két új telephellyel kapcsolatosan). A 2025. április 3-án hozott SOM-ÁHI/669-5/2025. iktatószámú határozatával (a továbbiakban úgyis mint: Ellenőrzési ügyben hozott elsőfokú határozat) 18.724.703 forint támogatás visszafizetési és 3.287.293 forint igénybevételi kamatfizetési kötelezettséget állapított meg a felperes terhére. Ezen határozattal szemben a felperes fellebbezést terjesztett elő.

[4] Az Ellenőrzési ügyben hozott elsőfokú határozat elleni fellebbezés folytán eljár alperes 2025. június 25-én hozta meg az ÖNKFO/361-2/2025. számú másodfokú határozatát (a továbbiakban úgyis mint: Ellenőrzési ügyben hozott másodfokú határozat), amely 2025. július 9-én vált véglegessé. A határozattal az alperes az Ellenőrzési ügyben hozott elsőfokú határozatot (SOM-ÁHI/669-5/2025.) megváltoztatta, – 2 tanulót nem fogadott el az egyéni foglalkozás keretében és 1 tanulót elfogadott a csoportos foglalkozás keretében -, így a felperest 2023. január 1. és 2023. december 31. közötti időszakra vonatkozóan összesen 18.928.233 forint központi költségvetésből jogosulatlanul igénybe vett támogatás visszafizetésére és a jogosulatlanul igénybe vett támogatás után 2025. június 25. napjáig 3.899.762 Ft igénybevételi kamatfizetésre kötelezte. Megállapította egyebek mellett a helység1 településen működő két telephelyre vonatkozó szabályszegést (szabálytalanul elszámolt támogatás az ott tanuló gyermekek után; a szülői nyilatkozatok anomáliái stb.), amelynek folytán az „el nem fogadott” tanulók után nem volt jogszerű a támogatás elszámolása. Az Ellenőrzési ügyben hozott másodfokú határozattal (ÖNKFO/361-2/2025.) szemben a felperes keresetlevelet terjesztett elő, amelynek érkeztetése az elsőfokú hatóságnál 2025. augusztus 4-én, az alperesnél augusztus 6-án történt.

[5] Az Ellenőrzési üggyel párhuzamosan, 2025. március 26-án, a felperes benyújtotta a tárgyi ügy alapját képező 2024. évi elszámolását.

[6] Az elsőfokú hatóság a 2025. május 30-án meghozott SOM-ÁHI/744-7/2025. számú határozatával (a továbbiakban: Elsőfokú határozat) a felperes terhére 38.923.621 forint támogatás visszafizetési, valamint 3.015.158 forint igénybevételi kamatfizetési kötelezettséget, összesen 41.938.779 forint fizetési kötelezettséget állapított meg. A felperes fellebbezést terjesztett elő az Elsőfokú határozattal szemben, amelyben többek között utalt az Ellenőrzési ügyben benyújtott fellebbezésére és kérte az eljárás felfüggesztését az általános közigazgatási rendtartásról szóló 2016. évi CL. törvény (a továbbiakban: Ákr.) 48. § (1) bekezdése alapján, mert álláspontja szerint előkérdésnek minősült az Ellenőrzési ügy a 2023. október 1-jei tanulólétszám megállapítása okán.

[7] Az alperes a 2025. augusztus 5-én hozott ÖNKFO/533-2/2025. számú határozatával (a továbbiakban: Alperesi határozat) az Elsőfokú határozatot (SOM-ÁHI/744-7/2025.) összecszerülésében megváltoztatta, 40.757.488 forint finanszírozási különbözetet, az azt terhelő 4.162.589 forint igénybevételi kamatot, összesen 44.920.077 forint felperest terhelő fizetési kötelezettséget állapított meg.

A rendelkező részben megjelenítette jogcímenként és időszakonként a módosítást (a felperest 2024. évre jogszerűen megillető támogatás módosítását), amelyet bontásban táblázatba is foglalt; a módosítás Magyarország 2024. évi központi költségvetéséről szóló 2023. évi LV.

törvény (a továbbiakban: 2024. évi Kvtv.) 7. melléklet I. 1.1.6. szerinti, megjelölt támogatási jogcímeket és időszakokat érintette.

[8] Indokolásában kiemelte, hogy a Korm. rendelet 37/N. § (1) bekezdése szerint az elszámolás egyenlegét az Igazgatóság határozatban állapítja meg. Összefoglalta a fellebbezésben foglaltakat és rögzítette (Alperesi határozat 13-14. oldal), hogy a fellebbezés mely jogcímekre és időszakokra vonatkozó kötelezettségekre terjedt ki, és melyekre nem. Ismertette (Alperesi határozat 14-15. oldal) a 2023. évi elszámolással kapcsolatos Ellenőrzési ügyet a 2023. október 1-jei tanulólétszám kérdése tekintetében, azzal, hogy ez az adat akkor ellenőrzésre került, és a rendelkezésére áll a 2025. július 9-én véglegessé vált Ellenőrzési ügyben hozott másodfokú határozat (ÖNKFO/361-2/2025.). Mindezek alapján megállapította, hogy az Elsőfokú határozatban jogszerűen került figyelembevételre a 2024. évi elszámolás elbírálása során az Ellenőrzési ügyben meghatározott 2023. október 1-jei tanulói létszámadat. Az eljárás felfüggesztését – a felperes kérelme ellenére – mellőzte, mert a tanulólétszám meghatározása véglegessé vált, bírósági eljárás sem volt folyamatban, ezért alkalmazhatta az Ellenőrzési ügyben tett megállapításokat. Indokolása szerint (Alperesi határozat 15. oldal) a felperes a fellebbezés II. részében az Ellenőrzési ügyben benyújtott fellebbezési érveit foglalta össze, amelyre azért nem kívánt reagálni, mert azt már megtette a véglegessé vált Ellenőrzési ügyben hozott másodfokú határozatban (ÖNKFO/361-2/2025.).

A keresetlevél és a védirat

[9] A felperes az Alperesi határozat ellen előterjesztett keresetlevelében eljárásjogi és anyagi jogi jogszabálysértésekre hivatkozott: megjelölte az Ákr. 1. §-át, 2. § (1) és (2) bekezdéseit, a 6. §-át, a 46. § (1) bekezdés b) pontját, a 48. § (1) bekezdés a) pontját, a 62. § (1) és (4) bekezdéseit, a 63. §-át, a 65. §-át, a 80. § (1) bekezdését, a 81. § (1) bekezdését és a 103. § (1) bekezdésének rendelkezéseit. Emellett az Alaptörvény XXIV. cikkét és XXVIII. cikkét sértő alperesi eljárásra utalt. A peres eljárás felfüggesztését is kérte.

[10] Sérelmezte az eljárás felfüggesztésének hatóság általi mellőzését, holott az alperes az Ellenőrzési ügyben benyújtott keresetleveléből már tudomással bírt a korábbi határozatával (ÖNKFO/361-2/2025.) szembeni per kezdeményezéséről (Pécsi Törvényszék 5.K.700.649/2025. számú ügy). Részletesen vitatta az Ellenőrzési ügyben megállapított 2023. október 1-ei tanulólétszámot. Hivatkozott a kétszeres eljárás és értékelés tilalmára, valamint a tisztességes eljárás követelményének sérelmére, mert az alperes tudomással bírt a nem megfelelő tanulólétszámról (már a 2022. október 1-jei létszámadat átvezetésének elmaradásától kezdve) és nem jelzett felé, hanem ismét finanszírozási különbözetet állapított meg a tanulólétszám okán, mint egy évvel korábban. Részletesen megjelölte az Ellenőrzési ügyben hozott másodfokú határozattal (ÖNKFO/361-2/2025.) szembeni érveit is.

[11] Az alperes védiratában fenntartotta az Alperesi határozatban foglaltakat, a kereset elutasítását kérte. Utalt arra, hogy bírósági eljárás nem volt folyamatban az Elsőfokú határozat ellen benyújtott fellebbezés elbírálásakor, így nem álltak fenn a felfüggesztés feltételei az Ákr. 48. § (1) és (2) bekezdései alapján. Álláspontja szerint jelen eljáráshoz az

Ellenőrzési ügyben hozott másodfokú határozattal (ÖNKFO/361-2/2025.) kapcsolatos problémák csak annyiban kapcsolódnak, hogy a 2023. október 1-jei tanulólétszám adata a 2024. január 1. és 2024. augusztus 31. közötti támogatás mértékét befolyásolja.

A jogerős ítélet

[12] Az elsőfokú bíróság - miután az Ellenőrzési ügyben indult perben meghozta és kihirdette a felperes keresetét elutasító 5.K.700.649/2025/14. számú ítéletét, az ugyanazon tárgyalási napra (2025. december 9.) 13 óra 15 percre kitűzött tárgyaláson - meghozta a tárgyi ügyben a jogerős ítéletét. A jogerős ítélettel az Alperesi határozatot megsemmisítette és az alperest új eljárás lefolytatására kötelezte. Megállapította, hogy a felperes által előzményként tekintett, Ellenőrzési ügyben hozott másodfokú határozat (ÖNKFO/361-2/2025.) annyiban kapcsolódik a tárgyi eljáráshoz, hogy abban az alperes a 2023. október 1-jei tanulólétszámot rögzítette, amely a 2024. évi elszámolás egyik alapadata, a 2024. január 1.- 2024. augusztus 31. közötti támogatás mértékét befolyásolja, de az Ellenőrzési ügy egyébként nem minősül előzményi ügynek. Kiemelte, hogy a felperes alappal hivatkozott az Ákr. 81. § (1) bekezdésének a megsértésére, mert a tanulólétszámmal kapcsolatban nem volt megfelelő, nem volt elégséges az Alperesi határozat indokolása: e körben a fellebbezés ismertetésre került, de a fellebbezésre vonatkozó indokolás hiányzott, kivéve az eljárás felfüggesztésének mellőzésére vonatkozó érvelést. Megjegyezte, hogy az alperest az eljárása során nem köti a fellebbezés, vagyis az abban fel nem hozott jogszabálysértéseket is vizsgálhatja, de legalább a fellebbezésben szereplő érveket meg kell vizsgálnia és indokolnia, ha az abban foglaltakat nem fogadja el. Elvi szempontból rámutatott arra, hogy megfelelő indokolás hiányában a felperes jogorvoslati joga sérül, a bíróság sem tudja érdemben vizsgálni a határozat jogszerűségét és amennyiben az alperes egy másik határozat érvelését kívánja felhasználni, akkor nem elég arra utalni. Különösen, ha az alperes nem tekinti a másik határozat alapjául szolgáló ügyet előzményi eljárásnak. Mindezek alapján hangsúlyozta, hogy az alperes a védiratban kitért a tanulólétszámmal, a szülői nyilatkozatokkal kapcsolatos érvelésre, de az Alperesi határozatnak kellett volna szerepeltetni a tanulólétszámmal kapcsolatos indokolást, különösen, hogy a fellebbezés tartalmazott erre vonatkozó érvelést.

[13] Megjegyezte, hogy az alperes eljárása logikailag felfüggeszthető lett volna, míg a peres eljárás felfüggesztése nem volt szükséges (az Ellenőrzési ügyben és a tárgyi ügyben is jogkérdést bírált el, valamint az előbbi ügyben történt ítélethirdetést követően került sor a jelen perben az ítélet meghozatalára).

[14] A megismételt eljárásra előírta, hogy az alperesnek a fellebbezésre is figyelemmel ismét meg kell vizsgálnia az elszámolást, és a rendelkezésre álló adatok alapján a megfelelően rögzített tényállás mellett mindenre kiterjedő indokolással ellátott határozatot kell hoznia, amelynek meg kell felelnie az Ákr. 81. § (1) bekezdésében rögzített követelményeknek. E körben utalt arra, hogy az 5.K.700.649/2025/14. számú jogerős ítélete az Ellenőrzési ügyre vonatkozó döntés.

A felülvizsgálati kérelem és ellenkérelem

[15] Az alperes terjesztett elő felülvizsgálati kérelmet a jogerős ítélettel szemben, amelyben kérte annak teljes egészében való hatályon kívül helyezését és az elsőfokú bíróság új eljárás lefolytatására és új határozat hozatalára utasítását. Előadta, hogy az elsőfokú bíróság megsértette a Kp. 88. § (1) bekezdésének c) pontjában foglalt előírást, megítélése szerint a keresetet ugyanis el kellett volna utasítani, mivel nem történt lényeges eljárási szabályszegés, illetve a megállapított eljárási szabálysértés nem volt olyan jelentőségű, amely az ügy érdemi elbírálására kihatott; az Alperesi határozat és annak indokolása megfelelő, az alperes abban reagált minden, az ügy tárgyához szorosan tartozó fenntartói felvetésre. Indokai szerint a két ügy a finanszírozási rendszer sajátosságai miatt szorosan összefügg, mert ez Ellenőrzési ügyben tartott helyszíni ellenőrzés által meghatározott 2023. október 1-jei tanulólétszám a jelen felülvizsgálati kérelemmel érintett ügy szerinti 2024. évi elszámolást is befolyásolja: ez az alapja a 2024. január 1. - 2024. augusztus 31. közötti időszakra járó támogatásnak. Kifejtette, hogy az elsőfokú bíróság az 5.K.700.649/2025/14. számú ítéletében elfogadta az Ellenőrzési ügyben hozott másodfokú határozat indokolását a 2023. október 1-jei létszámmal kapcsolatban. Ez innentől kezdve tényként kezelendő, vagyis az Alperesi „határozatban már nem volt szükség a tanulólétszám megállapítása részletes indokainak kifejtésére, azt már magyarázni nem kell”. A felperes a fellebbezésében újra hivatkozott a korábbi érvelésére (a szülői nyilatkozatok, a helységi telephelyek tekintetében), amely a 2023. október 1-jei tanulólétszámmal volt kapcsolatban, de az kizárólag az Ellenőrzési ügyben volt lényeges és indokolandó szempont. Ismét hangsúlyozta, hogy ugyan a két ügy a finanszírozási logika mentén közvetve összefügg, azonban az Alperesi határozat tárgyát nem a felperes ügyében korábban keletkezett SOM-ÁHI/669-5/2025. iktatószámú határozatban (Ellenőrzési ügyben hozott elsőfokú határozatban) foglaltak képezték, ezért nem jogszabálysértő az Alperesi határozatban szereplő kifogásolt kitétel.

[16] Sétrelmezte, hogy a jogerős ítélet [7] bekezdésében a tényállási részben tévesen és iratellenesen szerepel, hogy mire nem terjedt ki a fellebbezés, mert éppen a Kvtv. 7. melléklet I. 1.1.6. jogcímre kiterjedt a fellebbezés és a határozat, hiszen ez a legfontosabb vitapont felek között.

[17] Végül kifogásolta, hogy a jogerős ítélet megállapítása szerint logikailag felfüggeszthető lett volna a közigazgatási eljárás, mert e körben az elsőfokú bíróság nem vette figyelembe a kétfokú hatóságnál jelentkező azon sajátosságot, hogy az elsőfokú hatóságnál benyújtott, Ellenőrzési ügyre vonatkozó keresetlel az alperesnél csak 2025. augusztus 6-án került érkeztetésre.

[18] A felperes felülvizsgálati ellenkérelmében a jogerős ítélet hatályában fenntartását kérte. Kiemelte, hogy az elsőfokú bíróság valamennyi kereseti kérelemről döntött, nem sértette meg a Kp. 88. § (1) bekezdés c) pontját. Miután feltárta, hogy az Alperesi határozat a tanulólétszám tekintetében nem tartalmazott érdemi indokolást, megfelelően állapította meg az indokolási kötelezettség megsértését. Az Alperesi határozat ugyanis a fellebbezési érvekre nem adott választ és ellentmondásos volt az indokolása, mert a két eljárás elkülönülésére hivatkozott, mégis az indokolását a másik határozatra utalással akarta megoldani. Ez azonban - szemben a felülvizsgálati kérelemben foglaltakkal - nem pusztán formai hiányosság.

A Kúria döntése és jogi indokai

[17] A felülvizsgálati kérelem alaptalan.

[18] A jogerős ítélet elleni alperesi felülvizsgálati kérelem befogadására a Kp. 118. § (1) bekezdés a) pont ad) alpontja szerinti befogadási ok alapján került sor, a befogadás iránti kérelemben is megjelölt jogszabálysértés vizsgálatára.

[19] A jogerős ítélettel szemben jogszabálysértésre, vagy a Kúria közzétett határozatától jogkérdésben való eltérésre hivatkozással van helye felülvizsgálatnak. A felülvizsgálati kérelmet a jogerős ítélet közlésétől számított 30 napon belül kell előterjeszteni. A Kúria a jogerős ítéletet - a bizonyítás és vizsgálat hivatalbóli elrendelésének körén kívül - csak a felülvizsgálati kérelem, a csatlakozó felülvizsgálati kérelem, és a felülvizsgálati ellenkérelem keretei között vizsgálhatja felül [Kp. 115. § (2) bekezdése értelmében alkalmazandó Kp. 108. § (1) bekezdése], az eljárásban bizonyítás felvételének nincs helye, a Kúria a felülvizsgálati kérelem elbírálása során a jogerős határozat meghozatalakor rendelkezésre álló iratok és bizonyítékok alapján dönt [Kp. 120. § (5) bekezdése].

[20] A Kúria rámutat arra, hogy az elsőfokú bíróság az Alperesi határozat indokolásának hiányosságát helytállóan minősítette, megfelelően állapította meg, hogy az indokolás elégtelen volta miatt az Alperesi határozat bíróság általi érdemi felülvizsgálata nem végezhető el. A Kúria a felülvizsgálati kérelemre is figyelemmel a következőket emeli ki.

[21] Az alperes hatósági eljárására irányadó Ákr. 81. § (1) bekezdése írja elő a hatósági döntés tartalmával szembeni követelményeket. E jogszabályhely értelmében „a döntés tartalmazza az eljáró hatóság, az ügyfelek és az ügy azonosításához szükséges minden adatot a zártan kezelt és védett adatok kivételével, a rendelkező részt – a hatóság döntésével, a szakhatóság állásfoglalásával, a jogorvoslat igénybevételével kapcsolatos tájékoztatással és a felmerült eljárési költséggel –, továbbá a (...) megállapított tényállásra, a bizonyítékokra, a szakhatósági állásfoglalás indoklására, a mérlegelés és a döntés indokaira, valamint az azt megalapozó jogszabályhelyek megjelölésére is kiterjedő indokolást”.

[22] Az Ákr. idézett rendelkezése tehát az alakszerű döntés (amely megjelenhet hatósági határozatként vagy végzésként) formai elemeit sorolja fel. Mivel a jelen esetben az alperesi döntés formája határozat volt, a Kúria a továbbiakban a hatósági határozattal kapcsolatos jellemzők alapján fejt ki az álláspontját. A hatósági határozat tartalmával szembeni követelmények megléte vagy hiánya nemcsak formai, hanem adott esetben az ügy érdemét érintő kérdés is lehet. Ezen elemek körében felmerülő valamely hiba vagy hiányosság érdemi döntésre kiható jellege mindig esetről esetre, az adott ügy körülményeinek

alapulvételével vizsgálható. Az alakszerű hatósági határozatra vonatkozó szabályozás azt hivatott biztosítani, hogy az ügyfél teljeskörűen megismerje, hogy a hatóság eljárása során milyen tényeket tárt fel, melyeket vett figyelembe és mellőzött a megállapításának, állásfoglalásának kialakítása és jogi következtetésének levonása során, ez utóbbi megalapozására szolgál a döntés meghozatala során alkalmazott jogszabályi rendelkezések megjelölése. A határozat tartalmi megfelelése jelenti annak a garanciáját, hogy az ügyfél a hatóságnak a határozatban kialakított döntését ellenőrizhesse, és a határozat helytállósága, jogszerűsége megítélhető legyen. A határozatból ezért ki kell tűnnie a hatóság érdemi döntésének, az annak alapjául megállapított tényállásnak, és a döntés indokainak; alkalmasnak kell lennie arra, hogy az ügyfél azzal szemben az esetleges kifogásaival fellépessen, illetve az abban foglalt döntést érdemben, jogorvoslati kérelemmel, keresetlevéllel támadhassa, amennyiben nem ért egyet a hatóság által levont jogi következtetéssel, azt nem fogadja el, nem tartja jogszerűnek vagy okszerűnek.

[23] A határozat lényegi része, az indokolás, amely az érdemi döntés ténybeli és jogi megalapozását biztosítja, az indokolás tartalmazza a hatóság döntése alapjául szolgáló érveket, a hatóság az indokolásban vezeti le az ügyre vonatkozó okfejtését. Ennek biztosítása érdekében a hatóság olyan mélységű indokolással köteles ellátni a határozatát, amelyből nyomon követhető az okfejtés mögött húzódó logikai folyamat, követhető, hogy miként jutott a hatóság a határozat rendelkező része szerinti döntésre. A Kúria kialakult joggyakorlata értelmében az ügy érdemére kiható jogszabálysértésnek minősül az előbbiektől szerinti indokolási kötelezettség megsértése (Kfv.I.35.196/2016/4.). Továbbá a Kúria elvi éllal azt is kimondta, hogy abban az esetben, ha az indokolásból nem állapítható meg a döntés jogszerűsége, akkor a határozat nem alkalmas érdemi felülvizsgálatra (Kfv.V.35.706/2013/12.). Az ügy érdemi eldöntésére is kiható, lényeges, bírósági eljárásban nem pótolható eljárási jogszabálysértésnek minősül az, ha a keresettel támadott határozat oly mértékben nem felel meg az indokolással szemben támasztott jogszabályi követelményeknek, hogy nem állapítható meg belőle az érdemi döntés indoka, megalapozottsága, jogszerűsége és a határozat részeinek összhangja (Kfv.III.35.425/2015/7.). Nem a védiratnak, hanem magának a határozatnak kell rögzítenie a hatóság döntését alátámasztó tényállást, és a döntés indokait; a közigazgatási perekben eljáró bíróság pedig a határozat jogszerűségi vizsgálatára jogosult, és nem a határozat indokolásának kiegészítésére vagy pótlására, mert a hatóság hatáskörét nem veheti át. A Kúria a Kf.IV.39.177/2022/14. számú eseti döntésének elvi tartalmában is hangsúlyozta: a hatóság döntéséből az ügyfél teljes képet kell kapjon arról, hogy a hatóság az eljárása során milyen tényeket tárt fel, melyeket vett figyelembe és mellőzött a döntése kialakítása során, és milyen jogszabályi rendelkezések mentén határozott. Ez a garanciája annak, hogy a döntés utóbb is ellenőrizhetővé válik, helyessége, jogszerűsége – arra irányuló kereset alapján – érdemben elbírálható.

[24] A Kúria hangsúlyozza továbbá, hogy a határozat rendelkező része és indokolása egymástól nem független, hanem együtt jelenítik meg a döntést. A hatóságnak az indokolásában kell rögzíteni a felhasznált bizonyítékokat, azok értékelését, így azt, hogy egyes tényeket és bizonyítékokat milyen okból fogadott el, vagy vetett el, valamint ki kell térni az ügyfél nyilatkozatára, és az ügyfél által felajánlott, de mellőzött bizonyításra, a mellőzés indokaira is. Nem elégséges az indokolás, ha a hatóság csak arra utal, hogy az ügy összes körülménye alapján hozta meg döntését, mert ezeket a körülményeket - elsősorban az ügyfél számára - láttatni kell.

[25] A határozat a közigazgatási per tárgya, ezért a per során csak akkor vehetők figyelembe a határozat meghozatalát megelőző esetleges ellenőrzések és a hatósági eljárás adatai, illetve főszabály szerint csak olyan, az ügy érdemi eldöntése szempontjából releváns tények, körülmények értékelhetők, amelyeket iratszerűen maga a határozat is tartalmaz és feltüntetni, illetve értékeli e tények, körülmények alapjául szolgáló bizonyítékokat. Amennyiben a közigazgatási perben a tényállás jogszerű megállapításához szükséges iratok, adatok teljes körűen vagy részben rendelkezésre is állnak, a bíróság akkor sem pótolhatja a keresettel támadott határozat jogszabályi rendelkezéseknek megfelelő indokait, mert ebben az esetben átvinné a hatóság hatáskörét, ami az ügyfél jogorvoslathoz való jogát is sértené.

[26] A Kúria a perbeli esetben kiemeli, hogy a 2024. évi elszámolás során figyelembe veendő 2023. október 1-jei tanulólétszám olyan adat, amely a felperest 2024. január 1. és 2024. augusztus 31. között megillető támogatás mértékét is befolyásolja. Ezt az adatot a hatóság a felperes korábbi ügyében, a 2023. évi elszámolással kapcsolatos ellenőrzési eljárás során állapította meg, és az az alperes Ellenőrzési ügyben hozott másodfokú határozatával (ÖNKFO/361-2/2025.) került indokolt döntéssel, jogerősen meghatározásra, amikor ez a határozat véglegessé vált 2025. július 9-én. Ugyanakkor a felperes kifogásolta a megállapított 2023. október 1-jei tanulólétszámot mind a 2023. évre vonatkozó Ellenőrzési ügyben, mind a jelen, 2024. évi elszámolás ügyében, és az alperes a jelen ügyben - a párhuzamosan folyamatban lévő eljárásokra tekintettel - a fellebbezés erre vonatkozó érvelésének vizsgálatát azzal „hárította el”, hogy a korábbi másodfokú határozatában (ÖNKFO/361-2/2025.) ezzel kapcsolatban részletes, megfelelő indokolást adott. A Kúria a rendelkezésre álló iratok alapján megállapította, hogy az elsőfokú bíróság ezt helytállóan azonosította olyan indokolásbeli hiányosságként, amelynek súlya, ügy érdemére kiható jellege miatt az alperes határozatának megsemmisítése és az alperes új eljárás lefolytatására kötelezése vált szükségessé.

[27] A Kúria egyetért a jogerős ítélet indokaival. A felülvizsgálati kérelem, és a fentiek szerint ismertetett bírói joggyakorlat alapján a következőket hangsúlyozza. A bírósági felülvizsgálat tárgyát képező közigazgatási döntés valós indokait az ügyfélnek, felperesnek a közigazgatási eljárásban kell megismerni, a hiányzó indokolás az ügy érdemére kiható eljárási hiba. Az indokolási kötelezettséget a hatósági eljárások tekintetében az Alaptörvény XXIV. cikk (1) bekezdésének második mondata nevesítve írja elő, a bírósági eljárások tekintetében pedig az a XXVIII. cikk (1) mondatában biztosított tisztességes bírósági eljáráshoz való jog része {3040/2021. (II. 19.) AB határozat, Indokolás [43]}. Az Ákr. mint az alperes hatósági eljárására is irányadó eljárási kódex nem ad arra lehetőséget, hogy a hatóság egy adott ügyben hozott döntés indokolásaként úgy hivatkozzon egy másik, korábbi határozatában foglalt indokolásra, hogy azt az újabb határozatában részletesen nem szerepelteti, az abban foglalt okfejtést nem vezeti le. Az Ákr. 81. § (1) bekezdésében foglalt, a határozat indokolásával szembeni követelményeknek minden ügyben meg kell felelni. A költségvetési támogatások megállapítása, elszámolása, ellenőrzése költségvetési évenkénti bontásban történik, hasonlóan az adókötelezettségekhez. A költségvetési támogatások költségvetési évenkénti elszámolásával kapcsolatos külön-külön hozott határozatokban ezért az adott költségvetési évre vonatkozó indokolást határozatonként részletesen meg kell adni, még azonos adatok figyelembevételére esetén sem elegendő csak visszautalni a korábbi költségvetési évben hozott határozat indokolására. A jelen esetben a 2023. évi elszámolással, annak ellenőrzésével és a 2024. évi elszámolással kapcsolatban külön-külön hozott határozatokra tekintettel az elsőfokú bíróság helytállóan állapította meg, hogy a tárgyi ügyben alapadatnak számító, 2023. október

1-jei tanulólétszám fellebbezésben foglalt vitatására figyelemmel az alperesnek a fellebbezéssel szembeni érvelését a Másodfokú határozat indokolásában részletesen le kellett volna vezetnie. Ennek hiányában sérült a felperesnek a tisztességes hatósági eljáráshoz való jog részét képező, jogorvoslathoz való joga, mert önmagából a határozatból nem ismerhette meg a döntés indokait, nem ellenőrizhette annak helyességét és - lényegi kérdést érintő indokolás hiánya miatt - a közigazgatási perben eljáró elsőfokú bíróság sem volt abban a helyzetben, hogy érdemben vizsgálhassa a határozat jogszerűségét. Megjegyzi a Kúria, hogy a szöveges indokolásnak kiemelt jelentősége van a Magyar Államkincstár költségvetési támogatási ügyekben hozott határozatait illetően, mert az ügytípus jellege miatt a határozatok gyakran matematikai képleteket, levezetéseket, táblázatokat tartalmaznak, ami nehezen teszi követhetővé a döntés indokai logikai menetének megismerését az ügyfél és a bíróság számára.

[28] Mindezekre tekintettel tévesen érvelt az alperes a felülvizsgálati kérelmében azzal, hogy miután az elsőfokú bíróság elfogadta az Ellenőrzési ügyben hozott másodfokú határozat indokolását a 2023. október 1-jei létszámmal kapcsolatban, az a továbbiakban tényként kezelendő és ez az adat a jelen ügyben hozott Alperesi határozatban már nem igényel/nem igényelt részletes indokolást, magyarázatot. A közigazgatási bíróság a közigazgatási tevékenység jogszerűségét – ha törvény eltérően nem rendelkezik – a megvalósításának időpontjában fennálló tények alapján vizsgálja [Kp. 85. § (2) bekezdése], ezt a vizsgálatot azonban csak akkor végezheti el érdemben, ha a határozat a releváns tényeket, azok bizonyítékait és a hatóság ezekre vonatkozó indokolását is tartalmazza. A hiányzó indokolás miatt nem ellenőrizheti a döntés törvényességét, és az ítéletével nem pótolhatja, nem egészítheti ki a hatóság határozatának az indokait, nem veheti át a hatóság hatáskörét, mert ez a közigazgatási per funkciójával, kereteivel ellentétes lenne, és sértené az ügyfél jogorvoslathoz való jogát is.

[29] Mindezekből következően - szemben a felülvizsgálati kérelemmel - a jelen perben az sem vezetett volna eltérő eredményre, más irányú ítélet meghozatalára, ha az elsőfokú bíróság a pert felfüggesztette volna az Ellenőrzési ügyben hozott határozat elleni peres eljárásra tekintettel. Az alperes előtti eljárásra vonatkozóan az elsőfokú bíróság valóban rögzítette, hogy az logikailag felfüggeszthető lett volna, amellyel kapcsolatban az alperes kifogásolta a kétfokú eljárás sajátosságainak figyelmen kívül hagyását, azonban a Kúria megítélése szerint a jogerős ítélet lényegi megállapítása nem ezen a tényen alapul, ezzel kapcsolatban az elsőfokú bíróság jogszabálysértést nem állapított meg.

[30] A jogerős ítélet [7] bekezdésében a tényállás körében ugyan az elsőfokú bíróság pontatlanul jelölte meg, hogy mire, mely támogatási jogcímre nem terjedt ki a felperes fellebbezése, azonban az nem olyan érdemi kérdés, amely a jogerős ítéletben foglalt döntés jogszerűségét érintené.

[31] Mindezek alapján a Kúria megállapította, hogy az elsőfokú bíróság ítélete érdemben jogszerű volt, ezért a jogerős ítéletet hatályában fenntartotta a Kp. 121. § (2) bekezdése alkalmazásával.

A döntés elvi tartalma

[32] *A költségvetési támogatások költségvetési évenkénti elszámolásával kapcsolatos külön-külön hozott határozatokban az adott költségvetési évre vonatkozó indokolást határozatonként részletesen meg kell adni, és még azonos adatok figyelembevétele esetén sem elegendő visszautalni a korábbi költségvetési évben hozott határozat indokolására, illetve erre tekintettel a fellebbezésre adott részletes indokolást mellőzni, mert ez sérti az Ákr. 81. § (1) bekezdése szerinti indokolási kötelezettséget és az ügyfél jogorvoslathoz való jogát.*

Záró rész

[34] A Kúria a felülvizsgálati kérelmet a Kp. 115. § (2) bekezdése értelmében alkalmazandó 107. §

(1) bekezdése alapján tárgyaláson bírálta el.

[35] Az alperes felülvizsgálati kérelme eredménytelen volt, ezért a Kúria a felperest megillető felülvizsgálati perköltség viselésére az alperest a Kp. 35. § (1) bekezdése szerint alkalmazandó, a polgári perrendtartásról szóló 2016. évi CXXX. törvény (a továbbiakban: Pp.) 83. § (1) bekezdése alapján kötelezte. A felperes a felülvizsgálati tárgyaláson ügyvédi munkadíj címén a bírósági eljárásban megállapítható ügyvédi és kamarai jogtanácsosi költségről szóló 17/2024. (XII. 9.) IM rendelet (a továbbiakban: IM rendelet) figyelemmel kérte az ellenkérelem elkészítésére 12 munkaóra és a tárgyaláson való jelenlétre további 2 munkaóra alapján a perköltség megállapítását. A Kúria a felszámított összegben állapította meg a felperes javára a felülvizsgálati perköltséget az IM rendelet 3. § (2) bekezdése alapján.

[36] Az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény (a továbbiakban: Itv.) 50. § (1) bekezdése értelmében feljegyzett felülvizsgálati eljárási illeték összege az alperes Itv. 5. § (1) bekezdés c) pontja szerinti illetékmentessége folytán az állam terhén marad.

[37] Az ítélettel szembeni további felülvizsgálat lehetőségét a Kp. 116. § d) pontja zárja ki.

Budapest, 2026. május 14.

dr. Darák Péter s.k.
Gizella s.k.

a tanács elnöke

Ságiné dr. Márkus Anett s.k.

előadó bíró

dr. Márton

bíró

dr. Demjén Péter s.k.

dr. Stefancsik Márta s.k.

bíró

bíró

A kiadmány hiteléül:

tisztviselő